

»Pogreb opravimo tako, kot si ga pokojnik zasluži«

Ob dnevu spomina na mrtve se spominjamo tistih, ki jih ni več med nami. Smrt bližnjega je ena najtežjih izkušenj slehernega, zato je za svojce, ki so v stiski in globoki žalosti, pomembno, da se od pokojnih spoštljivo in dostojno poslovijo, poudarja Valentina Požeg, ki v družbi Kostak opravlja delo vodje pogrebne in pokopališke dejavnosti.

Valentina Požeg

Valentino Požeg smo obiskali v njeni pisarni, kjer sprejema svojce pokojnikov. »To je moja bistvena naloga,« poudarja. S svojci se namreč dogovarja o celotnem poteku pogrebne svečanosti. »Uredimo dokumente, dogovorimo se o kraju in času pogrebne dejavnosti, dorečemo, ali želijo klasični ali žarni pokop oz. raztros, naročimo cvetje, poskrbimo za objavo osmrtnice, uredimo mrliško vežico, vodimo pogrebno slovesnost ter poskrbimo za prvo ureditev grobnega prostora po pogrebu. Pomembno je, da v sodelovanju s svojci opravimo pogreb tako, kot si ga pokojnik zasluži,« poudarja.

»Vsak pokojnik ima svojo zgodbo, ki jo je peljal skozi življenje, in nekateri svojci nam njihove zgodbe zaupajo. Pri organizaciji pogrebne svečanosti nam je pomembna vsaka informacija, vsak detajl, in tega ne preslišimo.«

»POMEMBNA JE VSAKA INFORMACIJA, VSAK DETAJL«

Za Valentino, ki prihaja iz naselja Prelasko v občini Podčetrtek, je to razmeroma nova služba, saj je na delovnem mestu vodje pogrebne in pokopališke delavnosti od avgusta 2021. Prizna, da se je najprej vprašala, ali je pripravljena na to vrsto dela oz. ali bo sploh zmogla. »Sem zelo čustvena oseba. Ampak čez čas, ko sem se soočila z različnimi situacijami, ki jih ta služba prinaša, sem dojela, da mi takšno delo pravzaprav ustreza. Predvsem to, da nekomu pomagam, dotaknejo pa se me tudi življenjske zgodbe pokojnikov.« Kot dodaja, je njena prednost morda tudi ta, da ne prihaja iz Posavja. »Če bi živela tukaj in bi bili to ljudje, ki jih poznam, moji prijatelji, sosedje in znanci, bi mi verjetno bilo težje. Seveda so situacije oz. smrti, ki prizadenejo, pri smrti otroka pač ne moreš ostati ravnodušen, vendar lahko delo večinoma opravljam z neko mero distanca.«

Ob nastopu službe je primerjala pogrebne storitve v krški in deloma kostanjeviški občini, ki ju zajema Kostakova pogrebna in pokopališka dejavnost, s pogrebnimi storitvami v svojem domačem kraju. »Prvič sem se soočila z različnimi vrstami pogrebov. Civilnega pogreba si nisem znala niti predstavljati, saj pri nas tega običaja ni ... Gre za slovesnost brez duhovnika in s piramido namesto križa. Pri nas ima vsak pogreb duhovnika in vsak pogreb ima križ. Tudi anonimni pokop je bil zame nekaj novega. Lepa izkušnja je bil raztros pepela pokojnika v morje, zanimivo pa je tudi pri pogrebih predstavnikov islamske skupnosti, ki imajo pri nas svoje grobno polje. Pokojnika se dan pred pokopom mazili, torej umiva, vsak je pokopan v krsti in v svoj grobni prostor.«

»NI DOVOLJ, DA SI DOBER ORGANIZATOR, MORAŠ BITI TUDI SOČUTEN«

Valentina je torej tista, ki ob tako boleči izkušnji, kot je izguba bližnjega, svojce vodi skozi celoten postopek organizacije pogreba. A za kakovostno opravljanje tega dela ni dovolj, da si dober organizator, moraš biti tudi sočuten in morda tudi malo psihologa. Ljudje smo si različni, zato ni univerzalnega recepta, pravi. »Do vseh ljudi tudi ne moreš pokazati čustev. Svojci jočejo, ti moraš

biti trden, jih znati pomiriti, potolažiti in jim nameniti kakšno lepo besedo. Vsakega svojca, ki pride sem, vidiš. Vidiš, kako pride se bolečino, to neprijetno izkušnjo. Morda tiste, ki so vidno bolj prizadeti, skušaš skozi celo storitev spodbujati z lepimi besedami. Smrt je del življenja in skozi takšno izkušnjo moramo na žalost vsi.«

Valentina se po službi posveča delu na kmetiji. Doma se ukvarjajo z živinorejo, natančneje s pridelavo mleka. »Po izobrazbi sem diplomirani inženir živinoreje in preden sem začela z delom v družbi Kostak, sem bila zaposlena na Šolskem centru Šentjur kot profesorica praktičnega pouka.« Svoj prosti čas, kolikor ga pač ima, namenja glasbi. »Zdaj sem začela igrati harmoniko, učim se pri Toniju Sotošku,« nam je povedala za konec.